

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Feltétl. szerkesztés, lapfelajánlás és kiadó:	Szerezkesztőség és kiadóhatalmi:
Egész évre 4 ft.	ANDOR PÁL.	Fő-utca.
Fél évre 2 ft.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Hirdetéseink díjazásában szerint:
Negyed évre 1 ft.		Kéziratok nem térülnek vissza
Egyes szám ára 10 kr.		

A társadalom erőhanyatlása.

f. f. Márczius 15-én városunkban csak egyetlen egy helyen emelkedtek meg arról az 51 év előtti napról, melyek Magyarországban kaput tartak a modern társadalom rendszerének s melyen ez a rendszer fénybe bontult, hogy rövid elnyomás után ifjú életének sértetlen erejével újra elfoglalja helyét a közélet egész vonalán.

A hármás eszmék ünnepein izléssel kedvvel áldozott a magyar társadalom a szabadság, egyenlőség és testvériség jelszavainak.

Örömtüzeket gyújtott a hazafiság az ország bérzei között s a róna végtelenségén egyaránt s ezek körül az örömtüzek körül számyra kelt a magasságba az élet gondjai közben elvesztett lélek s magába szitta az idealizmus lefajlását, hogy erővel győzzék újra az élet fáradalmait egy egész esztendőn át, mikorra ismét eljön a tavasz márcziusi napja!

Csak nálunk nem égtek az örömtüzek; egy kis társaság ugyan ünnepeket, de nem tűz, csak mécs mellett, — külföldben itt és messze vidéken, ha talán nem is az enyészet, de a közöny gyafos sötétsége némán áll a lelkekre.

Egy az bizonyos, a mi társadalmunk érdekében a társadalom közjával irányában; azok becének tudata kivetett belőle.

Azon a nagy napon is, csak úgy mint rendszeren, végeztük napi munkánkat s azzal a tudattal történik nyugalomra, hogy ismét gyarapítottuk vagyonunkat vagy ha nem, — hogy a vesztéséget fokozott ügyességgel vagy munkával másnap behozzuk.

Azon a nagy napon sem Istennek, sem az eszmének, sem történelmünk nagy alakjai emlékének nem mutatunk meg áldozatot; a Te Deum nem harsogott templomainkban, egyesületeink, testületeink s intézeteink sem a férfiak áhítatának, sem az ifjak lelkesedésének nem adtak alkalmat, nem adtak nekünk irányt, hogy kiragadják őket a köznapiságnak, az anyagságnak csak a földet metsző csapásaiból.

Távolról sem mondjuk azt, hogy minden törekvésünk mindenkor csak az eszmék felé törjön!

Az életésztön félrengarazhatatlan erővel az anyaghoz vonz minket.

Nem mondjuk azt sem, hogy társadalmunk nem volna életreje.

Kötelességünk tudatában, melyet csak lelkesedésünk és hazaszeretetünk mulhat felül, — a közfilyelmet arra akarjuk fordítani, hogy az anyagiak kizárólagos kultusza s a társadalom életérejenek egyoldalú kifejtése kétségkívül azt mutatja, hogy társadalmunk beteg.

Ebőlől nem azt a következenziát vonjuk le, hogy hosszas betegségnek halál a vége, hanem azt, hogy a társadalom erőaranyai annyira elflótdók, hogy egy a jelen rendszer ellen intézett támadásnak ellenállani nem bír s ezért a rendszere, alakja kell, hogy ilyen viszonyok mellett megváltozzék és pedig a jelenlegi rend kiváltásának hátrányára.

Értjük ez alatt a szocializmusnak a nem messze jövőben várható támadását.

A jelen rend kiváltásai kétségkívül azok, a kik szellemi és erkölcsi tekintetben a nép tömegese fölött állanak.

Ezeknek tehát első sorban kötelessé-

gük a jelen társadalmi rend egyensúlyát helyreállítani, nehogy az a sorrendjé, melyben az anyagi érdekek s az ezekenk szentelt munkásság van lefejtve felbontassa a morális és ideális érdekek sorpenyőjét.

A vesztélyt teljesen így sem lehet elkerülni, de a katasztrófát lehet így és csak így addigra halasztani, míg a jelen társadalmi rend a szocializmustól befolyásolt új rendszer nagyból rakódottat nélkül képes lesz befogadni.

Ezért fontos az erkölcsi és ideális érdekeknek az anyagi érdekekkel egyenlő mérvben való ápolása és erre egyik eszköz, de a legmesebb eszköz a nagy nemzeti emlékek tisztelése, melyek összertartó kapcsolatot alkotnak a faji, vallási és rangbeli érdekek nem külföldben szöthözve erejével szemben.

Hisszük, hogy a társadalom abban a megyében, mely 51 év előtt az egyenlő teherviselés nagy elvét utkástássa adta követeinek, — fokozott életképessege jelléül fogja megülni fényesen, országgraszálóan a jövő tavasz nagy napját!

Az Alsó-lendvai Takarékpénztár közgyűlése.

A régi szokásához híven, ez évben is márczius 15-én, a szabadság napjának ünnepein, tartotta meg az Alsó-lendvai Takarékpénztár évi rendes közgyűlést. Városunk ezen máj XXVI. év fennálló virágzó pénztáza, a mely súlyos, közgazdasági-agi válságos években is igazán díszreteremtő buzgalommal szolgálta mindig e vidék érdekeit és mert nem zárkózik a rideg

TÁRCZA.

Egy féltékeny asszony szenvedései.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” szerkesztő tárczája —

Igen! Én elismerem, hogy féltékeny vagyok, miért is tagadnám? Hiszen ferjem vagy! — Talán szegény az, hogy mindenképp fölött szeretlek? — Örömlen ápdalom neked ifjúságotam s gyermekednek napot és étjelem minden perczét; — reátok gondolok, ha ébren vagyok s rólátok álmodok, ha lehatom fejeimet. A ti jöletétek fáradhatatlan tevékenység s erkent s a ti boldogtársatok egyedül ezéja életeteknek. És midőn így szeretlek titeket, ájtajánám, hogy azt, kit mindenképp fölött szeretlek, sohasem nekülföldözöm, hogy holmi kiestnyes dolgokért ne banyagoljálak el engemet. És ebben nem találok semmi restelni való!

Te tudod legjobban, mily halás vagyok a legkisebb figyelemért is irányodban, mint derül fel arczomb, ha te gyengédnek végig simított az s mily kétségbeesés vesz erőt rajtam, ha te közönyny elvele ástizod mellettem!

Ha megértétek, hogy este korábban térsz haza és engem szobamban egyedül élve találás a pamlagon s mellem helyeközve úgy, mint egykor, karddalt átleded derékam, míg másik kezzeddel fejeimet kibérelve vonva tartod és én felebatörva enny kedvessé álal, amikor eszöket körve nyujtam feléd, mire te gyengédnek helyajavá, alyam ájtajánám, hogy hosszú és édes eszökbán szövedt magadba lelkemet, ami öb! már egyis a tied, én szölni nem tudok, de bennem minden ujongva kiáltja: én édes mindened! Szemeimet read emelve, földöntúli érzelemmel szivemben szemléni árczodat, nekem a legedesebböt a világon. És te is?

Fáradtam és unalmomat néve bánász magad elé, szép szemzed elmerülvé tebe a szemmit!

És ekkor elröpih közülnök a nyugalom! — Engem megragad a kétség és kin szellemie és feliraltak apathiadók, szenvedélyesen kérdezek: kit látsz ott, kire gondoltál, mely akjaid engem eszöktolt? És te felagorva kinzöl és gyötrelméről beszél, hogy ékesítertem életedet, megfáradtál voléid az óthótt és kalnapodat veve elmegy s én egyedül maradtok!

Nem, nem egyedül! Velem marad a bu és a bánat, szívem vad kétségbeesésben vergődök. Hova mentél? Kiert kell nekülföldözöm tgedet? De miert is élni s naponta látni és érezni, hogy nem szeretsz, hogy meguntál. Inkább temetve lenni a föld alá, ott nincsen semmi, semmi.

— Ki a szabad! — kiáltok fel ilyenkor; — ide bent megfáradtok! — és sietek kis kertembe. Dolgozom valamit, ott a cseresznya alatt nincsen felkapvája a virágos ágy s a kis kapa kezembem gyorsan vag, omlik a göröngy, s aminnt így faradok, eszik bántom is, de jaj! Mi volt ez? valami érinté homlokomat. Egy pár érinté cseresznye. Letépelem s ajkaimhoz akarom vinné. Eldobom messze magamtól a kis kapt és lehatolt fövel, csendesen hallgok a kerli utakon a cseresznyét szemléve.

Megrezevne, hirtelen állök meg. Mintha a te leheleted érintett volna! Felénezek. Nem. Csak egy alfama alatt haladtam el, s az hullata reám virágot. És ott? Mi az ott?

Vagy úgy, a buza-örög? Szemeidet képzelted latni? Nem, tovább nem megyek, el vagyok fáradva, nem bírák egy perczre sem feljönni, hiszen minden te read emelkedtet.

Gyors leptekek hallok közülnök. É s ő lesz, vissza jön! Ide a kis padhoz; egyenesen erre tart, tudja, hogy itten talál.

Az öröm és a félelem miatt alig bírok lelkézethez jutni; leülök, úgy várom be.

„Anyám! Édes mindened hol vagy? és fel-

tűnk a virágos lombok között egy kedves gyermek. — És edes hang, és szem, és mozdulatok! ez te vagy, és te a tiad; és én az gyermekem!

Ez az anyém! É s tiszta szívek egyedüli lakója én vagyok; é fehér homlok megett enyém minden gondolat s é ragyogó szemek szerzetéttel telve merülnek az enyümben; s én azokon keresztüli olvasok lelkének mélyén, s ott nincsen más, csak te és én!

És a cseresznye gyorsan vándorot kézből a kézbe s onnan a piros szájhoz, hóp ropogva tűnik el.

„Sirtál anyám!” s az edes fej ott pihen keblemre; a fényes szom elborult, s a pinczyi ajak görbűbe és görbűbe lesz.

És én újra sirni kezdek. „Igen gyermekem, de — a boldogságot, hogy isten így jó gyermeket adott nekem. És a keskie néz, és néz reám a te szömeiddel és nem hisz nekem.

Istenem, mit gondol é gyermek; kis köbű mint emelked s ó is teged keresek, néz körül. — „Apa mindenképp étem” — szól, sohajt és leüti fejet.

A kerli övező kezembe véve, sötétni viszem s a kerli övező között tuskai között keresek a kis madár feszeket.

„Ott van, meg van” szöl esendesen fiam. Én néman ittem s hallgatva bánujtok a kis pelyheseket; ott ül náluk anyuk a parja edőbe úgy ágon ekkor nének.

„Ok sokan vannak anyám! Éz mi csak te! — szöl ismét kis fiam” — én szeretlek téged, holnap elhözök apát is, nézze meg mily kedves é kis család!

Én halkán ittem fejemmel és örülök, hogy sütételek lesz, mert így a gyermek legzább nem veszt észre patakunk önök könyömeit. Vegre a szabálytalan édes hangon esztölni hív, mert az ur már az asztalnál vár reánk.

Fiamat külföld öre, hogy bekítse ki bá-

önérdek légkörébe, — megérdemli a közérlekedést!

A köznyelvi lefojtásáról a következőkben számolunk be:

Előnkül Füss Nándor vezérigazgató meleg szavakkal üdvözölte a megjelent részvényeseket és miután constatálta, hogy a részvényesek határozatképes számban jelennek meg, megnyitotta a XXVI. évi rendes közgyűlést és felkérte a részvényeseket, hogy a tagnyosorot első pontjához, az igazgatóság jelenlétehez hozzászóljanak és annak elfogadása felett határozni szívesek legyenek.

Az igazgatóság jelentéséhez a többek között, Matyasovszky Vince részvényes is hozzászól, a ki a váltó tüzara emelését és a kezelési költségváltára apasztást ajánlja, a maga részéről nagyon bökénének tartja, az igazgatóság által az intézet tulajdonát képező helybeli nagyvendéglőre költött befektetési összegeket; így például drágálja az udvar kavicsotzátását, Az ügymenetbe illetoleg a házak leírására vonatkozó azon megjegyzése után, hogy az évkvánt azok értékelési leírásba hozott összeget helyezzék ez után inkább háztérkeskösökéni alapra, azt inditványozza, hogy a polgári iskola szégyensorsu jó tanulók segélyezésére, évenként adományozni szokott 60 frtot ne osszák ki, hanem csak a kamatokat fordítsa az intézet a szegény gyermekek segélyezésére, az évi adományt pedig nagyobb alapítvány gyűjtésére fordítsa.

Eme felszólalásra Füss Nándor vezérigazgató adta meg, a minden tekintetben szakavatott választ, a melynek során kifogja, hogy ő is az igazgatóság már évek óta tőrekedik arra, hogy a váltó-tüzart az emelje és a kezelési költségváltára csökkentse és hogy ezen törekvésekül siker koronázása, ennek legfenyesebb bizonyítéka epen az idei mérleg.

Ebből ugyancs kitűnik, hogy a váltó-tüzara az 1897-iki évhez képest 48,176 frt 60 krral emelkedett, míg a költségváltárának csak 25,858 frt 40 krral lett nagyobb.

ragzó apját s én szegényülve, hogy sirtam, szememet lesítve fölök meg az ajtóban.

— Nem fogsz esztelni? — kérdezend nyugodtan. — De igen! felelek én s helyemre újve eszedben költök el az estebeid. Csak a fin, ki köztöttök ill, beszél és beszél a foszokról, a esereztvőről, hangja mind vontaftottal, s a szó mind ritkább lesz azután, míg végre egész elhallgat. — Alszik mandom én. Alszik! — intesz te s nem min úlnok ott.

A szobalány egy intődre árnya viszi, s mi ketten maradunk.

Nem, nem ketten! Ott van köztök a felreértes, — s mi nem juthatunk egymáshoz.

Te vársz egy ideig, megmozdítok és eszedben szótól el rendes esztel szavardod, én pedig kizöld. A tő meg-meg koppan az asztal széleiben; egy kis lepke körülrepkedve a lámpahárangot, oda-da espadók a: íveghez, s anyja az egész.

Te végre felkelsz s jó éjt kívánva nekem, szabadba távozsz.

A melleszóval áthalnk nyugodt, egyforma lélekzetem, míg én parnarna könyökölve, ügyfelek ha nem egésze ki egy nevet álmodban, az ő nevet, a ki! annyira gyűlölek; csak tudam bizonyosan, de de oly okos vagy és ő oly ügyes!

Azt szoktak mondani, hogy nevétségesezteszket rettentően feltékényesegem által; hogy felték a papból, a szellőt s meg az árnyékból is trgyt ragyok.

Ah Istennem! ezen feltékényesegre a virágoknak — régen elmarut totem; felték jelenték és boldogságunk s mindenek felett gyermekeim apját!

Jól tudod, hogy mi sem fajna jobban, mint ha anyr beudna tiszta nevedre; azt szeretném, hogy mindannyi között a tied legyen a legfenyesebb, hiszen te vagy az én bűszkeségem. Rettek, ha neved emelésével valaki kértelmeiben találna mosolygót, mert te vagy az én becsületem! Es ha nekem egyszer meg kellene értenem, hogy rohad tiszteletlenül nyilatkozna, úgy éreznem magamat, mint kinek az Istent sarba taposva — mutatják meg.

azonban ezen utóbbi emelkedés sem a kezeselt költségvetés esik, hanem a jelzáloghitelbiztosított kölcsönökre, a mely összegek azonban nem bírnak a lekötött tőke jellegével, mert azokból már 1898-ban circa 20,000 frtot engedményeztünk a Magyar lakarekpenztárak központi jelzálogbankjára, ezen arthuzott kölcsönökből pedig már a folyó éven, nevezett jelzálogbank 14,000 frtot folyósított. Másrészt pedig óvatossági, az intézet valamint vidékek jól felgott értéke szempontjából sem hamarkodja el az igazgatóság, a váltó-tüzart minden áron való emelésével az alapján helyes és az intézet mobilizására nevezet kedvező elvnek, vagyis a vállalatnyom emelése eszméjének megvalósítását és pedig azért; mert vidékünkön még igen nagy az irni és olvasni nem tudók száma, a kiknek jó része az idősebb generáció és többnyire az osztalékbirtokos tulajdonosaink sorából kerül ki, és ezek kedvező vagyonvi viszonyait tekintetbe véve, csak ómagának ártana az intézet, ha kizárna őket ügyfelei és kezeseli sorából. Vezérigazgató előadja meg, hogy az igazgatóság, mint azt a közgyűlésnek is árnylag kibefeltette már, a váltó-tüzartnak aránylagos, solid alapokon alap emelését tűzte ki céljául és teljes megnyugvást mondhatja azt, hogy az intézet betétei legnagyobb részének állandósága megadja arra a módot; miszerint fokozatosan érdekeinek szemmelartásával, folytassa az e teren sikeresen megkezdett irányt. A nagyvendéglő vételével és annak modern a mai kor igényeinek megfelelő átépítésével, az intézet befektetett tőkeje kamatainak biztosításán kívül, különösen Alsó-Lendva városa érdekében kívánta szolgálni akkor, a midőn azt megvette, hogy legyen egy a városi itelli generációjának megfelelő szórakozási hely az utanaknak kényelmes szállodájuk, a város pedig külsőn tekintetben is szép épülettel szaporodjék. A mint pedig a tapasztalás is igazolja, a város időgen forgalmának emeléseére is jótékony befolyást gyakorolt. A haz értékeskösökéni alap gyűjtésére vonatkozó indítványt, — érték leiras nélkül, — nem ajánlja elfogadásra, mert szerinte sokkal realisabb az a mérleg, a hol valamely ingatlan értékénél kisebb összegben van felvéve, mint a hol az érték — a termézetes értékeskösökéni figyelmen vétele nélkül, — évről-évre egyforma összegben van vagyonskeltve, miért is ajánlja az eddigi gyakorlat megtartását. A polgári iskolának adományozandó összegre vonatkozólag felszólaló előadja, hogy az intézet idei nyeregegéből, mi az esetleg hosszú évek múlva itt iskolába járó szégyensorsu gyermekekkel, hanem a már most szűkölködőket akarja segélyezni és nem lehet az intézet intencziója, hogy az arra érdemesekek most csak azért zárja ki jótékonyasága köréből, hogy esetleg hosszú idő multán többet juttathasson e célra. Ezt már azért se tegye az intézet, mert saját tapasztalataiból mondhatja, hogy ezen adomány a segélyre szorulóknak meg, száma között, bizony igen elkel.

Végül kéri a közgyűlést, hogy határozati szöveg legyen. A közgyűlés egyhangulag, helyesléssel veszi tudomásul Füss Nándor vezérigazgató választ, Matyasovszky Vince részvényes pedig összes indítványait azzal a kijelentéssel vonja vissza, hogy vezérigazgató válasza után, azokat a maga részéről mint tárgytalanokat, még jegyzőkönyvbe sem kívánja vétetni.

A tiszta nyerenyemléből a külön tartalék-alapnak 500 frt, a nyugdíj alapnak 600 frtot történő dotálása, tiszti jutalékok, az intézet tulajdonát képező házak értékeinek leírása után fennmaradó összegből, részvényenként 25 frt osztalékok fizet az intézet. A jótékonyaság oltárán is szép összeggel áldozott, amennyiben 400 frtot ad közhasznú, jótékony és kulturális célokra.

Az igazgatóság- és felügyelő-bizottságnak a felmentését egyhangulag megadták.

Az intézet vezetőségének díszreterve válik, amennyiben a vidéki penzintézetek ügyének szemmelartását jól nyitja, a tárgyozatba felvett Gsch Béla fele indítvány, mely mutatja, hogy az intézet a központi ellenőrzés felvételét eszméje, esetleg a lakarekpenztárak autonóm tizen létesíthető reformja elől nem zárkózik el és már jó eleve kéri a bekövetkező eseményekre nézve és a megindított mozgalom vezetésével leendő tárgyalásokra a felhatalmazást, a mit egyhangulag meg is kapott.

Mután a közgyűlés meg a jegyzőkönyv hitelesítőkét választotta meg, előnkül Füss Nándor vezérigazgató megköszönte a részvényesek szives megjelenését és a közgyűlést beárta.

Mai számunkban közöljük az intézet mérlegét.

Lévl a szerkesztőhöz.

Mióta elhagytam hazánkat, hitemet és jó magyaremevet, hatalmasan nekem a sodtam.

Pedig csak feleve, hogy elbuszatam Zala-nyegyöt s vele Európa kontinentéül.

A sáletet kin sem vissz késekszeiben a zsofját, mint én, az idegen, Faj sájtajgnul, hogy huanarson eldobjuk faj sájtajgnak.

A szabolcsi még egy jó magyart intézmény huanarson meg, t. i. a falleszészegelyet, a mit egy kezölvelek el, hogy szalom egyszerre el a ruhát, én pedig név-let — nem — fizetési torlesztet az arat (a többi parosoknál és kereskedőknél is behozom ezt a kibipólt intézményt).

A ruha sárgaselymőből készült igazi pekingi szabással, de faj — nem tudtam, hogy a „quod incipit, non licet huius-let it erőben van!

Oh hajja jóvevény, ki ezt nem tudtam!

A patrizesokéi kiváltságos színet nekem mint jól meitnek nem volt szabad viselnem; a város az innál kövölt, hogy a kettőlül uszgar megtekintésekor új minnel-let a készült, ts kanyaszeru lavájával fejtet, csak ba lök, ez — haszlatul, — a sárga selymőből készült lett, a mi nálam szomorubb, mert a tus „valódi“ kinnai tus volt s azt — a mint a város legelső mo önöl állják — kimmos többé nem enet.

Úgy látszik magy ariszokratra faj ez a kinnai; dog ez a soronon, intrika és a nemzetalás is dicik nálunk, ott tudtam az en eszt — os. Milyon boldogok bünk abban a régi hazamban, hol az „Egynél-ös“ valóságodú dihung!

Ügyvedem dr. Stes-! Lá egyházbant azzal vizgaszta, hogy az ötven év e óta kes-ös kinnai politikai törvénykönyv szerint a szaksere viz maort képez, a mi megzsinálati a részlet — nem — fizetési kötelezettséget.

Legnagyobb meglepetésemre kaszinót is találom abban a kultúrasszon, melyben ez idő szemléltem s a mit hivatalosan úgy neveztek, hogy Land-vel — faj (ne tessék összetévesztetni a japán kinnai habour által gyakran enlített Wej-faj — wj kikötővárossal).

A kaszinói élet azonos a magyar kaszinókéleivel; az ehöke valami Ferl-! a ur, a mi nem zárja ki azt, hogy a választmányok egyik tagja Ma-Kao, másika pedig Hszung—Ön — Egy ur legyen.

A legnagyobb népszerűségük örend azonban Kal—Aber ur, a jeles haznagyr; úgy fíának Al—So egy nevet adtak s ha együtt látják őket a kaszinóban, akkor körül a kelkesedés ebben az igenlőben, de sokat jelentő felkiáltásban: „Van—Nak“.

A játékok füzereke egy igen dorék kibőiz: Kont—Ha ur, kinek ötletere azonban gyakran visszavag, Rekoni—Tra ur; régi, de annál ekekedőbb elenökelek.

Van ennek a körnek egy kultúgia, egy előkelő angol kereskedő: Mr Whist, de ez ritkán látogoz el a kaszinóba, melyet már évek óta hűlöl-műtől hagyott egy igen szolid ur: Do—Min—O, ki visszatér hazájába, hogy atjának macerairni fizetési folytasson.

Megjegyzem, hogy nagyon jól érzem magamat ebben a körben, különben azért, mert egy magyar lapot is jarnakot ill, valami „Alsó-Lendvai Híradó“ című lapot, melynek hírel, kedves szerkesztő ur, bizonyára hallotta már; persze kivülem senki nem olvassa.

Jóvőre tudósított fogom egy elmaradt ünnepep sikerről —, es egy közgyűlés pikáns lefojtásáról.

összekeverhető legyen arra, hogy a híg ürületek s az annyira értékes ammóniákat magába szívja, hogy az állatoknak jó páha, egészséges felhővet nyújtson, s hogy az ismétlő levegőt általában tisztán tartva s ezáltal állataink egészséget ne veszélyeztesse.

Magának a tőzegalomnak készítése nagyon egyszerű, csakely költséggel járó s az ezért felelőse ajánlunk.

Beszerezünk egy tőzégész pényt, melynek segítségével a tőzégel kátránzatját a melkai, hogy kesztyűre kiennél előbb a vizet melyre lesüllyesztjük a kiennét tőzégel aztán egy foszferbe hordjuk kisarantva ezalából, majd a tőzészagató gép segítségével minél tökéletesebben szétzépítjük, a szétzépített tőzégel megrostáljuk a tőzégkőpára előállításához, a visszamaradó anyagoktól minál használjuk. Egy körülbelül 300 forintos tőzégész géppel naponta 100-120 meternazsa tőzégel lehet kiennél, a melynek szétzágatásához egy 80 forintos gép két napi munkát vegez.

A tőzégalom pedig meternazsánként 1-2 frtál értékesíthető.

A szűten keresztal hulló tőzégkőpárt vagy tőzégpelt szintén igen jól használhatjuk fel a gazdaságban olyképen, hogy a laklának árnyékszekrének tartalmával összekeverjük s ez által egy könnyen kezelhető s szagtalan trágyát készítenk.

A trágyakészítés ezen nemehézn nincs szükségünk semmi különös berendezésre; nem kell egyebet tenni, mint az árnyékszekrébe naponta annyi tőzégpelt szórni, mint a mennyi az árnyékszekrébe naponta bekerülök ürülékfiszvára elégeendő.

De a tőzég nemcsak mint almozó anyag érdemi meg a felhasználást, illetve mint trágyaszor, hanem értékesíthető a tőzégterület növénytermelési szempontból is különösen szena előállítására.

Az eljárás a következő leendő:
A tőzégterületet előző vizet átként szabályozzuk, hogy a víz a tőzég felszíné alatt 50-100 centiméternyire álljon; vagyis a felesleges vizet elvezetjük zsilipekkel bíró csatorná segítségével, a szükséges viznek elfolyását pedig megakadályozzuk a zsilipek elzárásával. Ezután a tőzég felületét felszántjuk, műtrágyával és pedig foszforos és káldus trágyával megtrágyazzuk s fumnagvakjait bevetjük. A tőzégterületet ilyen művelése mellett

műndonkban áll oly kaszálót letesíteni, mely az igényeket teljesen kielégíti. Azelőmondottuk eléggé igazolják a tőzégterületet hasznosíthatását s különösen azt, hogy mely jelentékeny jövedelmét forszítja meg magát a gazda azzal, hogy tőzégtelepeit parlagon hagyja heverni.

Knapp fele vízgőzpinteztet Rt. Budapest. E cég által új vállalatot alapít az Országos magyar Knapp-gyresület, 25,000 frt alapítóképe (100 db 25 frtos rész.). Részesnyjegyzéseket a Kőbányai takarékpénztár Rt. fogad el.

Kesedelmi kamatok. Kereskedői körökben téves feltevések állanak fenn arra nézve, hogy mely esetekben s mely időponttól kezdve követelhető kesedelmi kamat. Nem lesz tehát erők melkai, ha a kir. Kuria a keresde vonatkozó újabb döntvényvel felelmitük. A 126. és 164. 1898. sz. határozat szerint nem követelhető felperes, ha határozott fizetési idő nem volt költökve, csak a megintés-től, ennek hiányában a kereset beadását számithat kesedelmi kamatot. Csak egyezménytől felhasználás-víznyomában álló kereskedők jogosultak a felhasználás lezárásaké a kesedelmi kamatot előírásra hozni, de a 34. 1897. számú határozat szerint csak akkor, ha a felek abban egyeztek meg egyással, hogy időnként csak a felhasználás mutatókó egyenleget kötelesek egyfolyam megteríteni. Banatpenz után, az 1361. 1896. sz. határozat szerint nem követelhető kesedelmi kamat, épp úgy nem a megduplázott felpenz után sem, ha azonban a felpenz csak egyezményben adandó viszza, az 1235. 1898. sz. határozat szerint a visszazadás napjától kesedelmi kamat követelhető. A megittelt elmaradt haszon után a 954. 1898. számú kuriai határozat értelmében a kereset beadását számitott kesedelmi kamat jár.

Rómánia kivitele a Keletré felé fában, lisztben, kőolajban és szeszenben fokozatosan emelkedi. Újabban a vágomarha tengeri uton, Rotterdam át Anglia felé irányuló kivitelével is tettes sikerült kísérletet.

Az e heti 21-iki hitelvisár kedvezőtlen időjárás miatt elmaradt.

Vasuti menetrend.

A-Lendva-Csáktornya.		A-Lendva-Z-Egerszeg.	
Indul:		Indul:	
7 óra 47 p-kor d. e.	7 óra 03 p-kor d. e.		
8 " 54 " este.	5 " 40 " d. u.		
Erkezik:		Erkezik:	
6 óra 52 p-kor d. e.	7 óra 37 p-kor d. e.		
5 " 30 " d. u.	8 " 44 " este.		

122. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

„Kellner & Taussig” cég s a többi végrehajtok javára Eisler Dávid végrehajti szvenvedtetnei a bécsi csász. kir. kereskedelmi törvény-szék Co. II. 273. 2. 1899. számú végrehajti törvény-szék által kiadott árverési ir. jarásbíróság V. 117. 1899. sz. kiküldetett rendelő végzése alapján 1917 forint 66 krajczárnny s a többi követelés s járuléki kielegitessere Alsó-Lendva folyó évi ápril hó 5-ik napján delelőti 10 óraker rövid árak, és egyéb ingóságok 363 frt 50 kr. becsértékben bírói árverés után fognak eladati következő általános árverési felteletnek melletti: Ha a tárgy becsértéke meg nem ismert, az a kiküldési áron alól is a legittőbb ígéro által megvevett jelentetik ki, meg akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzen fizetendő, melynek felzetése után az elvazertett tárgy a vevő bírókba adatik. Ha a legittőbb ígéro a vételár azonnal le nem fizette, a tárgy azonnal újabb árverésre kerül s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összegget pótolni köteles és az árverés további folyamában részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi márczius hó 23-ik napján.

Reményfy Jenő, bír. végrehajti.

Alsó-Lendvai Takarékpénztár.

MÉRLEG-SZÁMLA.

1898. évi december hó 31-én.

TARTOZIK

KÖVETEL.

Főkei lapszám	a) V a g y o n :	Osztrák érték		Főkei lapszám	b) T e h e r :	Osztrák érték	
		frt	kr.			frt	kr.
77	Pénztár számlának	9216	25	1	Alapítóké számlától	40000	—
70	Kötvény-tóke számlának			2	Tartelék-alapítóké	40000	—
	jelzálogos kölcsön 110363.10 kezessél	336285.53	446948	3	Külföld tartalék-alapítóké	12000	—
64	Válto tóke számlának	399813	75	4	Nyugdíj-alapítóké	11500	—
68	Gyűjtő- és előlegtóke	10010	12	21	Betétli kamatadó	1690	11
80	Előleg-tóke számlának	996	—	87	Visszleszámítolási tóke	188603	37
71725 82	Átmeneti kamat	12480	90	697172 76	Átmeneti kamat	10769	22
14	Óvás-, per- és bekelezési költség előleg	1254	16	76	Betétli kamat	16425	74
12	Lejtár számlának	—	—	477	Hitelezők	241	50
9	Intezési házak	81529	98	66 88 90	Osztlak	170	—
10	Ingaltan bírtok	247	—	73	Vezetésség s nyeremény	13248	02
13	Uk-Gsáktornyai vasuti törzsrészvények	1500	—				
24 58 84	Adósok számlának	523	38				
89	Házber	2499	79				
		967496	96				

Alsó-Lendva, 1898. évi december hó 31-én.

Hajós Mihály s. k., Póllák Lázár s. k., Füss Nándor s. k., Matsyosvzky Vincze s. k., Póllák s. k., Csukics s. k., igazg. tag, h. vezérigazgató, vezérigazgató, pénztárnok, könyvelő, főkönyvelő.

Jelen mérleg az alsólendvai takarékpénztár fő- és mellékönyveivel összehasonlítottván, s a létező vagyon leltározatván, azt mindenben kifogástalannak s a valódi tényállással megegyezőnek találtuk.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi január hó 28-án.

Dr. Jozsa Fabián s. k., Nagy Jozsef s. k., Bellonics János s. k., felügy. biz. tag, felügy. biz. elnök, felügy. biz. tag.